

Luca Cognolato – Silvia del Francia

A láthatatlan hős

Manó Könyvek, 138x178 mm, 200 oldal, 1990 Ft

Egy megérintő történet

Ő az, aki „kimaradt”, amikor az életmentőkről nevezték el a rakpart szakaszait. Van egy szobra, és egy középiskola Csepelen, ami a nevét viseli. Mégis, ha rákérdezzük, alig van, aki tudja, hogy ki volt az a Giorgio Perlasca, aki 5200 magyar zsidót mentett meg. Itt, Budapesten.

Mint ahogy a legtöbb kamasznak, valljuk be, még mindig elég felfoghatatlan az egész holokauszt, hogy mi történt itt, a minket körülvevő utcákon, házakban is. Nem, nem csak úgy felfoghatatlan, mint nekünk, felnőtteknek. Ők sokszor történelem órán sem tanulnak eleget az egészről, és sajnos kevés tanár beszél ezekről tisztán, érthetően, mint ha még mindig kényes vagy érzékeny téma lenne, ami alól sokan kibújnának. Ezért is különösen hasznos a regény végén található fogalommagyarázat és korrajz, hisz az olvasást nem szakítja meg, csak „helyre tesz” tényeket, személyeket, helyeket. Ahogy az előzőeken is érdemes kicsit böngészni és rácsodálkozni arra, hogyan fért el akkora területen annyi ember, és már hányszor mentünk el jó pár védett ház mellett úgy, hogy nem is sejtettük, miket láthatnak azok a falak.

A láthatatlan hős ezért is több, mint egy holokausztregény, és érdekesebb, mint egy száraz történelemkönyv. Nem egy amerikai akciófilm, és nem egy hatásvadász dráma. Egy Igaz Ember története, aki ahelyett, hogy hazamenne a családjához Olaszországba, Budapesten marad, csak azért, hogy megmenthesse a magyar zsidókat. Néhány szereplőn keresztül kirajzolódik, és lesz egyre teljesebb a védett házak lakóinak sorsa. A fókuszban végig Perlasca alakja áll, aki időről időre megdöbben minket azzal, ahogy egyre nagyobb és kockázatosabb hazugságokkal rukkol elő, csak hogy segíthessen. Talán a legelgondolkodhatóbb jelenet, amikor a spanyol nagykövet elhagyja a várost, és úgy tűnik, hogy a követség oltalma alatt álló zsidók számára elveszett minden remény. Ekkor, már a vagonok mellett állva, a nyilasok szemébe nézve blöfföli a legnagyobbat: „Én vezetem a spanyol nagykövetséget. A mai naptól kezdve a nagykövet visszatéréséig velem kell tárgyalniuk: én képviselem Spanyolországot Budapesten” – mondja, majd hozzáfűzi: „Ha szükségesnek tartja, szóljon a feletteseinek, hogy hívják fel

Madridot!”

Elképeszt a lélekjelenléte, és az is, hogy alig pár évtized telt csak el, és elképzelhetetlen számunkra, hogy ma, az internet és mobiltelefonok korában egy ekkora hazugság leellenőrizhetetlen maradjon pár percnél hosszabb ideig. Mint ahogy az is, hogy ez az ember utolsó ingét is eladva tud hazatérni a háború végén, majd nem beszél erről negyven évig. Amíg két magyar nő fel nem kutatja és be nem csengetett az ajtaján, hogy megköszönje, amit értük tett az „álnagykövet”. Amikor megkérdezték, hogy azért tette-e, mert hívő keresztény, mindig ezt válaszolta:

– Nem, azért tettem, mert ember vagyok!

Van egy gyönyörű zsidó legenda, mely szerint Isten azért nem pusztítja el a világot, noha az tele van gonoszszággal, mert az emberi történelem minden pillanatában él a földön harminchat igaz ember – olyan férfiak és nők, akik egyszerűen nem tűrik az igazságtalanságot. Senki sem tudja a nevüket, és ők sem tudják magukról, hogy az igazak közé tartoznak.

– ango –